

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010186
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6215010186.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému B. N. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. marca 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., odvolania obžalovaných B. N., A. N. a V. N., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 29.07.2020, sp.zn. 9T/83/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných B. N., A. N. a V. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 29.07.2020 sp.zn. 9T/83/2015 boli obžalovaní B. N., A. N. a V. N. uznaní vinnými, a to obžalovaný B. N. v bodoch 1/ až 4/ zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., v bode 3/ rozsudku prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., v bode 4/ rozsudku prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. Obžalovaný A. N. v bodoch 1/,2/,4/ rozsudku zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., v bode 4/ rozsudku zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný V. N. v bode 3/ rozsudku bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/

obžalovaní 1/ B. N. a 2/ A. N.

po predchádzajúcej dohode v presne nezistený deň od 05.11.2014 do 07.11.2014

preskočili oplotenie neobývaného rodinného domu č. XX v Y., ktorý patrí V.

M., nar. XX.XX.XXXX, lakťom rozbili sklenenú výplň okien, ktoré sa nachádzajú vedľa

vchodových dverí domu, obaja obžalovaní vošli do domu, odkiaľ odcudzili mäsové konzervy

v presne nezistenom množstve, fľašu vody o obsahu 0,7 litra, 3 fľaše piva zn. G., 10 fliaš

o objeme 0,7 litra ovocných sirupov rôznych značiek, dve staršie plynové fľaše o hmotnosti 2

kg s horákom, finančnú hotovosť vo výške 40.000 HUF, čo v prepočte činí 130,- Eur;

finančnú čiastku 120,- Eur, dva páry dámskych botasiek zn. F., 8 ks posteľnú bielizeň,

sadu kuchynských nožov v počte 12 kusov, sekeru s drevenou násadou, pár gumených

pánskych šľapiek, krádežou spôsobili V. M. škodu vo výške 730,- Eur a poškodením okien škodu vo výške 30,- Eur,

obžalovaný 2/ A. N. sa protiprávneho konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 1/2014 z 12.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, bol uznaný

vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov,
2/

obžalovaní 1/ B. N. a 2/ A. N.

po vzájomnej dohode 29.11.2014 v neskorých večerných hodinách preskočili oplotenie neobývaného rodinného domu č. XX v U., vylomili vchodové dvere, taktiež na nich vybrali sklenenú výplň, vošli do domu odkiaľ odcudzili vzduchovku zn. Z. XXX, výr. číslo XXXXXX spolu s nábojmi, ďalekohľad zn. P., euromince v hodnote 4,- Eur, modrý ruksak, 3 ks fľaše alkoholu a to o obsahu ,7 litra zn. S., o obsahu 0,7 litra zn. O. a o obsahu 0,5 litra zn. R., potom obžalovaní vylomili dvere na letnej kuchyni, ktorá sa nachádza vedľa tohto rodinného domu, čím spôsobil majiteľovi L.. P. Y., nar. XX.XX.XXXX krádežou škodu vo výške 174,- Eur a poškodením dverí škodu vo výške 106,- Eur,

obžalovaný 2/ A. N. sa protiprávneho konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 1/2014 z 12.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov,

3/

obžalovaní 1/ B. N. a 3/ V. N.

dňa 03.01.2015 asi o 02,30 h po predchádzajúcej dohode preskočili oplotenie rodinného domu č. XX v U., ktorý je obývaný a patrí M. N., nar. XX.XX.XXXX, našli zväzok kľúčov, medzi ktorými bol aj kľúč od letnej kuchyne, ktorá sa nachádza na dvore rodinného domu, z letnej kuchyne odcudzili z peňaženky, hotovosť 30,- Eur, zo špajze odcudzili jedno balenie kávy D. 200 gramov, zákusky v nezistenom množstve, cestoviny, vanilkový cukor, vrecúškové polievky a fľašu alkoholu, ako aj fľašu vína, čím spôsobili poškodenému M. N. krádežou škodu vo výške 65,- Eur,

obžalovaný 3/ V. N. sa protiprávneho konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 176/2013 zo dňa 16.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.03.2014, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné prečiny, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý vykonal 13.11.2014,

4/

obžalovaní 1/ B. N. a 2/ A. N.

po vzájomnej dohode 13.12.2014 asi o 00,30 h v P. D. S. v úmysle odcudzit' tovar z pohostinstva S. Y., ktoré patrí M. Z., nar. XX.XX.XXXX, obžalovaný 2/ A. N. násilím otvoril kovový uzáver na skrini na poistky, vypol všetky ističe v tejto skrini, potom presne nezisteným predmetom vypáčil okno na budove tohto pohostinstva, obžalovaný 1/ B. N. dával pozor a podržal otvorené okno, aby obžalovaný 2/ A. N. mohol vojsť do vnútra v úmysle odcudzit' alkohol, cigarety a kávu, po vniknutí do priestorov pohostinstva sa zaplo zabezpečovacie zariadenie, obaja obžalovaní preto z miesta činu ušli, pre poškodeného M. Z. spôsobili škodu poškodením okna vo výške 573,- Eur,

obžalovaný 2/ A. N. sa protiprávneho konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 1/2014 z 12.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov.

Za to obžalovaným B. N., A. N. a V. N. uložil nasledovné tresty.

Obžalovanému B. N. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šiestich rokov a šiestich mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 0T 6/2015-34 zo dňa 25.02.2015, ktorým mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému A. N. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T 97/2015-87 zo dňa 07.01.2016, ktorým mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. uložený úhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov

a pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vzhľadom na tento zrušujúci výrok mu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 5 rokov.

Obžalovanému V. N. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T 50/2015-240 zo dňa 08.06.2015, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovaní 1/ B. N. a 2/ A. N. sú povinní nahradíť poškodeným 1/ V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., M. XXXX/X, škodu vo výške 760,- Eur, 2/ L.. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. XX/X, škodu vo výške 280,- Eur; obžalovaný 1/ B. N. a 3/ V. N. poškodenému M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX škodu vo výške 65,- Eur; obžalovaný 1/ B. N. poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. D. S. XXX, škodu vo výške 65,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., M. XXXX/X, L.. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. XX/X, M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX a M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. D. S. XXX, so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.07.2020 po jeho vyhlásení odvolania všetci traja obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov. Obžalovaný B. N. vyslovil nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku v zmysle § 212 ods. 3 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že by sa vlámal do pohostinstva S. G., P. D. S., neboli na mieste činu zaistené daktyloskopické odtlačky prstov. Ak by sa tam on vlámal, museli by sa nájsť na okne, podobne ako v prípade jeho brata A.. Síce v prípravnom konaní ho A. N. usvedčoval, no neskôr svoju výpoveď modifikoval, čo ale nemožno označiť ako tendenciu a snahu vyvinúť ho zo spáchania skutku. Naviac A. N. vypovedal v neprítomnosti obhajcu. Naviac poukázal na obsah moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., od spáchania uplynula dlhá doba, do rozporu so zákonom sa už nedostal a poukázal aj preto na individuálnu prevenciu. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol tak, aby v jeho prípade zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu primeraný prevýchovný podmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný A. N. v dôvodoch svojho odvolania vyslovil nesúhlas s prvostupňovým rozsudkom okresného súdu, považuje ho za nezákonný, stíhané skutky nespáchal, nikdy v pohostinstve S. G. nebol, priznal sa iba pod nátlakom. Naviac pri ukladaní trestu okresný súd postupoval nezákonne, keďže novela Trestného zákona zrušila pôvodný odsek 4 § 212 Tr. zák. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe v celom rozsahu s tým, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Obžalovaný V. N. v písomných dôvodoch odvolania primárne zvýraznil to, že na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal samostatne kladne, také jeho vyhlásenie súd prijal, pretože už v prípravnom konaní bol motivovaný, aby zaujal takýto postoj a preto mu bude uložený podmienečný trest. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu v časti týkajúcej sa jeho osoby vo výroku o treste s tým, aby krajský súd rozhodol sám a za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. mu uložil podmienečný trest odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaných odvolaní obžalovaných v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami obžalovaných vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371

ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaných B. N., A. N. a V. N. neboli podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaniach obžalovaných B. N. a A. N. verejné zasadnutie v ich neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia boli títo obžalovaní včas upovedomení, ako je to zistiteľné z obsahu pripojených doručení, z účasti na verejnom zasadnutí sa neospravedlnili, ani nepožiadali o jeho odročenie, a preto bolo verejné zasadnutie vykonané za prítomnosti ich obhajcov.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má už oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por., keď navyše aj v plnom rozsahu rešpektoval obsah zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici v tejto trestnej veci sp.zn. 5To/51/2016 zo dňa 17.05.2016. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu už venoval náležitú pozornosť, túto trestnú vec po splnení procesných podmienok pritom prejednával okresný súd v novom zložení senátu. Na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2019 vykonal výsluchy obžalovaných, dňa 24.06.2019 doplnil dokazovanie výsluchom svedka V. G., dňa 08.07.2020 vykonal výsluch svedka B. N. a nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 29.07.2020 doplnil v posudzovanej trestnej veci dokazovanie prečítaním jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu, rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. a vo veci po takto vykonanom dokazovaní rozhodol napadnutým rozsudkom.

Vinu obžalovaných zo spáchania stíhaných trestných činov zdôvodnil v napadnutom rozsudku okresný súd nasledovne.

Obžalovaný B. N. sa najskôr k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti doznal. Zmenu svojej výpovede v rámci doplneného dokazovania o tom, že bol k výpovedi nútený na polícii bitkou, okresný súd považoval za účelovú. Z obsahu spisu je zistiteľné, že na policajnej stanici vo S. vypovedal dňa 05.01.2015 v procesnom postavení svedka. Na túto výpoveď okresný súd neprihliadol. Prihliadol až na jeho výpoveď po vznesení obvinenia (výpoveď obvineného) a v tej sa rovnako priznal ako aj v konaní pred súdom. Obžalovaný mal možnosť nátlak a fyzické násilie nielen oznámiť, ale v procesnom postavení obvineného vypovedať inak, či už pred vyšetrovateľom alebo pred súdom. Okresný súd podotkol, že pred vyšetrovateľom vypovedal v prítomnosti obhajcu, takže jeho prípadné oznámenie, resp. zmena výpovede by museli byť uvedené v zápisnici. Neexistuje žiaden reálny dôvod na obavu z výpovede pred súdom (okrem hrozby trestu za konkrétny trestný čin). Okresný súd tak jeho výpovedi o priznaní pod nátlakom neuveril. Obžalovaný je zo skutkov 1/, 2/ a 4/ usvedčovaný aj spoluobžalovaným bratom A. N.. Výsluch svedkov V. G. a B. N. jednoznačne vylúčil, že zaistené veci pochádzajúce z krádeže mal od nich. Zo zápisnice z odovzdania veci (G.) vyplýva, že ten mal ďalekohľad kúpiť od dvoch F., čo taktiež poukazuje na obžalovaných bratov N.. Okresný súd taktiež neuveril výpovedi A. N., že ho nútili namočiť brata B. pri skutku 4/. A. N. v postavení svedka vypovedať odmietol. Vypovedal až v prítomnosti obhajcu po obvinení. Takúto dodatočnú výpoveď považoval okresný súd za účelovú s cieľom pomôcť bratovi. Je nepravdepodobné, že by policajti nútili obžalovaného A. N. k výpovedi proti bratovi a zároveň by ho nenútili k priznaniu k ostatným skutkom, ku ktorým sa ani nepriznal. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením obhajoby, že nevinu obžalovaného B. N. preukazuje neexistencia daktyloskopických stôp. Považoval za vierohodnú pôvodnú výpoveď A. N., že B. mal rukavice. Pokiaľ ide o skutok, ktorého sa mal dopustiť spolu s obžalovaným V. N., okresný súd neuveril jeho tvrdeniu, že bol opitý, všetko vykonal N. a on situáciu zle vyhodnotil. Okresný súd zvýraznil obsah znaleckého posudku KEU, z ktorého vyplýva, že biologická stopa na fľaši patrí obžalovanému B. N., čím korešponduje priznanie obžalovaného v prípravnom konaní a aj výpoveď, spoluobžalovaného N., že ukradnutý alkohol vypili spolu. V prípravnom konaní sa ku skutku priznal. Okresný súd nemal dôvod spochybniť jeho priznanie v prípravnom konaní a pôvodnú výpoveď pred súdom, zvlášť, keď nevedel dôveryhodne vysvetliť dôvod zmeny výpovede. Pokiaľ ide o obžalovaného A. N., tento je zo skutkov pod bodmi 1/ a 2/ usvedčovaný najmä výpoveďou spoluobžalovaného brata B.. Keďže okresný súd neuveril zmenenej výpovedi obžalovaného B. N. a nenašiel žiaden racionálny dôvod, prečo by ten mal krivo usvedčovať svojho brata, uveril jeho pôvodnej

výpovedi pred súdom ohľadom týchto skutkov. Ku skutku v P. D. S. sa obžalovaný A. N. priznal a jeho vina je preukázaná daktyloskopickými stopami zaistenými na mieste činu v obci P. D. S.. Pri ktorých KEÚ konštatoval zhodu pri stope č. 2, 4 a 5 s kontrolnými odtlačkami obžalovaného A. N..

Nakoniec vo vzťahu k obžalovanému V. N. prvostupňový súd dôvodil, že tento sa ku skutku pod bodom 3/ priznal, jeho vina je preukázaná aj výpoveďou obžalovaného B. N.. Rozpory vznikli len pri osobe iniciátora, čo však okresný súd nepovažoval za podstatné, pretože má preukázané, že skutku sa dopustili spoločne.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu stíhaného konania všetkých obžalovaných, mal okresný súd na podklade vykonaného dokazovania preukázané, že týmto konaním obžalovaný B. N. naplnil zákonné znaky viacerých trestných činov - zločinu krádeže, keď v dňoch od 05.11.2014 do 07.11.2014 (poškodený M.), 29.11.2014 (poškodený L.. Y.), 13.12.2014 (poškodený Z.) a 03.01.2015 (poškodený N.) spoločným konaním s obžalovaným A. N., obžalovaným V. N. a znova s obžalovaným A. N. si sčasti prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu s poukazom na ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák., čin spáchal závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. (na viacerých osobách) a sčasti konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal tiež závažnejším spôsobom konania (§ 138, písm. j) Tr. zák.), ale k dokonaniu trestného činu nedošlo. Okresný súd kvalifikoval konanie obžalovaného B. N. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., keďže spoločným konaním vnikol neoprávnene do obydľia iného a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., keď spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú, škodu - všetko spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. Obžalovaný A. N. bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) a ods. 3 písm. b) Tr. zák., keďže navyše oproti obžalovanému B. N. bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, pre konanie v presne nezistený deň od 05.11.2014 do 07.11.2014 v obci Y. č. XX, dňa 29.11.2014 v obci U. č. XX a dňa 13.12.2014 v obci P. D. S., a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. pri poslednom skutku, všetko spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. Obžalovaný V. N. konaním, ktorého sa dopustil dňa 03.01.2015 spoločne s obžalovaným B. N. v obci U. č. XX naplnil zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže si prisvojil cudziu vec (odcudzené veci M. N. špecifikované vo výroku) tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., keď neoprávnene vnikol do obydľia iného, oboch prečinov spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

S naznačeným odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil, bolo by nadbytočné v tomto rozhodnutí a na tomto mieste ju znovu opakovať, a preto na ňu stručne poukazuje. Nepochybil pritom ani v tom smere, pokiaľ zistené konanie všetkých troch obžalovaných po právnej stránke kvalifikoval naznačeným spôsobom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd sa pri ukladaní trestu nielen čo jeho druhu, ale i do jeho výmery, správne riadil zásadami vyššie citovaného ustanovenia § 34 Tr. zák. Obžalovaný B. N. bol doposiaľ štyrikrát riešený súdom pre rôznorodú trestnú činnosť. Obžalovaný A. N. bol doposiaľ päťkrát riešený súdom prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný V. N. bol doposiaľ osemkrát riešený súdom pre majetkovú trestnú činnosť. Tieto údaje sú pritom zistiteľné aj z obsahu aktuálnych odpisov z registra trestov na obžalovaných, ktoré si pred vykonaním verejného zasadnutia zadovážil krajský súd. Keďže okresný súd ukladal obžalovaným tresty odňatia slobody za dva a viac trestných činov, správne im vymeral tresty podľa najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov.

Pokiaľ ide o obžalovaného B. N., v jeho prípade zistil dve okolnosti, ktoré mu z hľadiska úvah o výmere trestu príťažovali, no vzhľadom na to, že mu ukladal trest aj z dôvodu, že v minulosti spáchal zločin, primárne mu ukladal trest za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. v upravenej sadzbe od šiestich rokov a šiestich mesiacov do dvanásť rokov a štyroch mesiacov odňatia slobody. V jeho prípade správne nezistil dôvod na použitie moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Uložil mu trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, t.j. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, rešpektujúc obsah ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď

zároveň zrušil v rámci ukladania súhrnného trestu výrok o treste z trestného rozkazu totožného súdu sp.zn. OT/6/2015 zo dňa 25.02.2015.

V prípade obžalovaného A. N. správne okresný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mu z hľadiska výmery trestu poľahčovala, naopak zistil v jeho prípade dve priťažujúce okolnosti, a preto mu ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe odňatia slobody od piatich rokov štyroch mesiacov do dvanásť rokov a štyroch mesiacov. Aj tomuto obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, avšak so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Navyše aj v prípade tohto obžalovaného okresný súd uložil súhrnný trest a správne zrušil výrok o treste z rozsudku totožného súdu sp.zn. 3T/97/2015 zo dňa 07.01.2016.

Nakoniec v prípade obžalovaného V. N. tomuto po uznaní viny v naznačenom rozsahu ukladal trest v zmysle § 212 ods. 2 Tr. zák., za ktorý zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody jeho páchatelovi od šesť mesiacov do troch rokov. Tento obžalovaný spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal, no na druhej strane mu priťažovali dve priťažujúce okolnosti. V jeho prípade tak bolo namieste ukladať mu úhrnný trest odňatia slobody v upravenej sadzbe od šesťnásť mesiacov do troch rokov odňatia slobody. U tohto obžalovaného vzhľadom na jeho postoj k prejednáwanej veci správne ukladal trest za použitia moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trinásťmesačný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom v prípade tohto obžalovaného, keďže mu bolo potrebné ukladať súhrnný trest, došlo k zrušujúcemu výroku o treste odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom totožného súdu sp.zn. 3T/50/2015 zo dňa 08.06.2015.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výrokoch o náhrade škody, krajský súd odvolania obžalovaných B. N., A. N. a V. N., považujúc ich v celom rozsahu za nedôvodne podané, pomerom hlasov 3:0 zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.